

C194 – ECO20

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2005-2006

23 maart 2006

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, WERK EN SOCIALE ECONOMIE

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Anne Marie Hoebeke tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de recente innovatiebarometer van de Europese Commissie	1
Vraag om uitleg van de heer Johan Deckmyn tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de rondetafel over economische wetgeving	5

Voorzitter: mevrouw Trees Merckx-Van Goey

Vraag om uitleg van mevrouw Anne Marie Hoebeke tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de recente innovatiebarometer van de Europese Commissie

De voorzitter: Mevrouw Hoebeke heeft het woord.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, de recente innovatiebarometer van de Europese Commissie bevestigt wat we al lang weten. Vlaanderen scoort goed op het vlak van ideeën en kenniscreatie, maar slaagt er onvoldoende in dit alles in nieuwe producten en diensten om te zetten. Eigenlijk slagen we er niet in onze kennis en onze creativiteit op de markt te laten renderen.

Vlaanderen creëert niet alleen veel kennis. Onze bevolking heeft een hoog opleidingsniveau en scoort goed op het vlak van 'breedband'. Het omzetten van ideeën in toepassingen blijft echter een probleem. De Belgische uitvoer van hoogtechnologische producten bedraagt slechts 42 percent van het gemiddelde in de EU.

In een recente publicatie van het VBO wordt dit probleem nogmaals bevestigd. Ik citeer: 'Omdat investeringen in onderzoek en ontwikkeling echt leiden tot meer groei, moet eigenlijk werk gemaakt worden van een goedkope, snelle en efficiënte bescherming van het intellectueel eigendomsrecht op Europees niveau. Enkel op die manier zullen KMO's geneigd zijn om hun innovaties adequaat te beschermen.'

Wat het overheidsbeleid terzake betreft, stelt VOKA vast dat de Vlaamse KMO's nog steeds te weinig de weg naar het IWT vinden. Uit een studie van VOKA blijkt dat meer dan 70 percent van de ondernemingen alle innovatieontwikkelingen zelf financieren. Ze zoeken met andere woorden geen financiële steun buiten hun bedrijf, noch bij de overheid, noch bij privékapitaalverstreckers.

Er zijn in het verleden ongetwijfeld al belangrijke stappen gezet om het IWT meer op de kleine en de

middelgrote ondernemingen te richten. Blijkbaar moet op dit vlak nog een hele weg worden afgelegd. Ondertussen stellen we vast dat de inspanningen van de bedrijven met betrekking tot creatie en kennis de voorbije jaren zijn verminderd. Ik citeer: 'De fiscale en financiële stimuli voor O&O moeten versterkt worden, daar men stelt dat de uitgaven voor onderzoek en ontwikkeling in verhouding tot het BNP sinds 2001 afgebrokkeld zijn tot 1,9 percent in 2003 en 2004. Zowel publieke investeringen in onderzoek en ontwikkeling als de inspanning van het bedrijfsleven zullen moeten worden opgevoerd om de 3 percent-doelstelling tegen 2010 te realiseren.'

Mevrouw de minister, om welke redenen slagen onze ondernemingen er te weinig in om kennis in nieuwe producten en diensten om te zetten? Waarom presteren we ondermaats als het gaat om de export van hoogtechnologische producten? Welk aandeel van de IWT-steun gaat naar KMO's? Hoeveel KMO's bereikt het IWT? Blijft deze steun beperkt tot onderzoek en ontwikkeling op zich of leidt deze steun ook tot nieuwe producten of activiteiten? Welke maatregelen wil de minister treffen om de inspanningen inzake onderzoek en ontwikkeling minder afhankelijk te maken van het gedrag van enkele grote ondernemingen?

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de voorzitter, ik zou me willen aansluiten bij de vraag om uitleg van mevrouw Hoebeke. Vandaag staat in de krant te lezen dat de federale overheid de werf met betrekking tot innovatie heeft afgewerkt. Wat de defiscalisering van de gewestelijke steun aan bedrijven betreft, heeft de federale overheid een andere boodschap gebracht dan de aankondigingen die we de voorbije weken in deze commissie hebben gekregen. Ik veronderstel dat we hierop een andere keer nog eens kunnen terugkomen. Ik zal me nu op het innovatiebeleid toespitsen.

De federale regering levert inspanningen. Door de innovatiesteun van het IWT vrij te stellen van vennootschapsbelasting, zal de federale overheid minder geld ontvangen. De federale regering rekent erop dat de Vlaamse Regering een extra inspanning zal leveren, ongeveer ten bedrage van het inkomstenver-

lies dat de federale overheid zal boeken. Deze extra inspanning zou bovenop het door de Vlaamse Regering aangekondigde meerjarenprogramma moeten komen.

Mevrouw de minister, wat is uw mening over dit standpunt van de federale regering? Bent u bereid om de bedrijven een extra duwtje in de rug te geven? Wat is de stand van zaken binnen de Vlaamse Regering?

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey: Mevrouw de minister, ik zou nog een korte bijkomende vraag willen stellen.

Mevrouw Hoebeke heeft daarnet naar de innovatiebarometer van de Europese Commissie verwezen. Deze barometer geeft de stand van zaken in België weer. We bevinden ons hier evenwel in het Vlaams Parlement en we zouden dan ook graag weten wat de Vlaamse overheid kan doen.

Wat het innovatiebeleid betreft, heeft de Vlaamse overheid al heel wat stappen gezet. Dit onderwerp komt elk jaar tijdens de begrotingsbesprekingen aan bod. We proberen dit op te volgen. Vorig jaar heeft de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid de Vlaamse situatie in een aanbeveling geschetst. Wat is de stand van zaken op dit ogenblik? Waar staan onze ondernemingen? Ik veronderstel dat de Vlaamse Regering nog steeds de Lissabon-doelstelling wil halen.

Weten we zeker dat de investeringen vooral tot enkele grote bedrijven beperkt blijven? De VRWB is van mening dat de Vlaamse overheid onderzoek en ontwikkeling binnen KMO's moet aanmoedigen en ondersteunen. Kan sinds vorig jaar al enige verbreding worden vastgesteld? Ik heb het hier niet enkel over de grote KMO's. Als we de representativiteit en de diversiteit in het oog houden, gaat het in Vlaanderen niet enkel om grote bedrijven en om grote KMO's.

Onze ondernemingen slagen er te weinig in om hun innovatieve ontwikkelingen in producten en, aanvullend, in werkgelegenheid om te zetten. Ik veronderstel dat we nog de gelegenheid zullen krijgen om dit punt met de SERV te bespreken. Valt er sinds het SERA-rapport op dit vlak nog niets nieuws te melden?

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Mevrouw de voorzitter, ik zal eerst antwoorden op de aanvullende vragen die hier zijn gesteld.

Mijnheer Van den Heuvel, de Vlaamse Regering heeft nog geen standpunt over de verklaringen van de federale regering. Op 22 maart hebben de verschillende deelregeringen van dit land en de federale regering overlegd over een van de tien aangekondigde werven gevoerd. Tijdens dit overleg is het innovatiebeleid ter sprake gekomen. We hebben akte genomen van de verklaringen van de federale regering. De Vlaamse Regering heeft dit onderwerp nog niet besproken. Het lijkt me dan ook niet gezond uw vragen vandaag verder te beantwoorden.

Mevrouw Hoebeke, het door u aangekaarte valorisatieprobleem is een algemeen probleem. Niet enkel Vlaanderen worstelt ermee. Dit probleem stelt zich ook in Afrika, in Azië en in de VS. Het gaat, met andere woorden, echt om een algemeen probleem. De vraag is hoe de bevindingen uit onderzoek en ontwikkeling kunnen worden omgezet in economische meerwaarde. Het beleid kan daarbij flankerend zijn en zelfs ondersteunend door middel van subsidies of financieringen. We doen dat in Vlaanderen, maar dat is een algemeen fenomeen.

Dat O&O in Vlaanderen te weinig zou leiden tot innovatie en dus tot nieuwe producten en diensten, is een frequent geponeerde stelling. Ze bevat een kern van waarheid, maar moet ook wat genuanceerd worden. De innovatiebarometer van de Europese Commissie is vooralsnog gebaseerd op een beperkte set van vooral meetbare performantie-indicatoren. In het bijzonder wordt verwezen naar octrooinamen. Dat is wel een indicator, maar dan een die slechts een gedeeltelijk beeld geeft van de mogelijke valorisatiestrategieën van onderzoeksresultaten. Immers, niet alle octrooien leiden tot een marktgerichte toepassing.

O&O in Vlaanderen omvat daarenboven heel wat meer dan onderzoek en ontwikkeling van bedrijven, de zogenaamde BERD of Business Expenditures on R&D. Als de Europese Commissie verwijst naar de 'Europese innovatieparadox' in vergelijking met de Verenigde Staten, dan wordt vooral het universitair onderzoek bedoeld. Dit onderzoek is even performant in termen van internationale publicatie- en citatie-indicatoren, maar minder performant in termen van economische valorisatietrajecten.

Een deel van O&O in Vlaamse multinationale bedrijven wordt inderdaad uitgevoerd ten behoeve van valorisatie in het buitenland en zelfs met octrooineeming door de buitenlandse moederhuizen. Omgekeerd kunnen echter heel wat Vlaamse vestigingen

gebruik maken van onderzoeksresultaten ontwikkeld in het buitenland.

In recente analyses van de Nationale Bank wordt gewezen op een relatief hoog effect van innovatie als verklaring van de economische groei in België. In het jargon is dat de TPF, de zogenaamde Total Productivity Factor. Verder kan ook worden gesteld dat voor een kleine open economie als België c.q. Vlaanderen de innovatiebarometer van de EU te ruwe indicatoren oplevert om tot zinvolle beleidsindicaties te leiden. Er is zeker nood aan meer verfijnde analyses en aan economisch onderzoek, zowel naar de innovatieparadox toegepast op Vlaanderen als naar de valorisatieprestatie van Vlaamse bedrijfs-O&O.

Volgende week ga ik naar Genève om met het World Economic Forum overleg te plegen over de ontwikkeling van regionale indicatoren specifiek voor Vlaanderen. Dat zou een primeur zijn. Vlaanderen zou de eerste regio zijn die op die manier wordt gemeten.

In bepaalde cijfers worden sommige sectoren per definitie laagtechnologisch geklasseerd. Bijvoorbeeld wordt de textielsector in de OESO-cijfers volledig bij de laagtechnologische bedrijven ondergebracht. Een bedrijf als Sioen Industries echter is hoogtechnologisch, maar omdat het een textielbedrijf is, wordt het in de statistieken tot de laagtechnologie gerekend. Hier en daar is de aflijning dus wat te ruw.

Het aandeel in onze export van hoogtechnologische producten houdt verband met sectorale specialisatie, die zich ontwikkeld heeft over decennia en niet alleen een historisch-economische achtergrond heeft, maar die ook te maken heeft met lokalisatiefactoren. Een voorbeeld is het belang van de Antwerpse basischemie. Ook dat soort sectorale benaderingen vertoont te veel ruwe inschattingen over de innovatiegraad van de betrokken ondernemingen en producties. Ik gaf al het voorbeeld van de textielsector.

De gehanteerde indicator bij de innovatiebarometer betreft het procentueel relatieve aandeel van hoogtechnologische producten in de totale export van een land. Ons land is, zoals bekend, een exportkampioen. Een betere internationale indicator zou dus kunnen worden gevonden in bijvoorbeeld de hoogtechnologische exportwaarde per hoofd van de bevolking.

U vroeg verder naar het aandeel in de steun van het IWT dat naar KMO's gaat en wilde ook weten hoeveel KMO's ermee worden bereikt, en of deze steun

beperkt blijft tot O&O of ook leidt tot nieuwe producten of activiteiten. Van het totale IWT-budget gaat jaarlijks zowat 40 procent naar rechtstreekse steun aan O&O van bedrijven, inclusief het KMO-programma. Daarvan gaat 25 à 30 procent naar KMO's, ook al vertegenwoordigen de KMO's 75 procent van de IWT-bedrijfsklanten. Dat heeft vooral te maken met de grootte van de projecten van grote ondernemingen, althans qua waarde, versus die van de KMO's.

Het IWT behandelt momenteel ongeveer 400 KMO-projecten per jaar. Dat is driemaal meer dan in 2002 en is het gevolg van het succesvol geïmplementeerde KMO-programma. Het grootste deel van het IWT-budget gaat dus naar andere programma's dan rechtstreekse steun aan bedrijven, ook al dienen de betrokken projecten finaal de innovatie bij bedrijven ten goede te komen. Zo zijn meer dan 2.000 KMO's betrokken in zogenaamde gebruikersgroepen die projecten begeleiden in volgende programma's: het TETRA-fonds, collectief onderzoek in het kader van de VIS, de Vlaamse Innovatiesamenwerkingsverbanden, het landbouwkundig collectief onderzoek en het strategisch basisonderzoek.

Bij de competentiepolen en de strategische onderzoekscentra, bijvoorbeeld het IBBT, zijn de KMO's zelfs rechtstreekse deelnemers aan de uitvoering van projecten. Maar nog ruimer is het bereik via het zogenaamde VIN, het Vlaams Innovatie Netwerk, dat hoofdzakelijk wordt gesteund via het VIS-programma. Jaarlijks worden daarmee meer dan 10.000 KMO's bereikt met diverse vormen van innovatieadvies tot de meer substantiële vormen van innovatiebegeleiding in het kader van thematische innovatiestimulering, TIS, en technologische dienstverlening, TD.

Alle IWT-projecten worden steeds geëvalueerd en opgevolgd op grond van twee basisbeoordelingsdimensies: hun wetenschappelijk-technologische kwaliteit en hun potentieel voor innovatievalorisatie tot nieuwe producten en diensten. Dit betekent dat ook na de afsluiting van het project tot 5 jaar lang door het IWT wordt gevolgd wat de uiteindelijke resultaten van het daadwerkelijke onderzoek zijn geweest. Dat gebeurt via valorisatieverslagen.

Over de maatregelen om de inspanningen inzake onderzoek en ontwikkeling minder afhankelijk te maken van het gedrag van enkele grote ondernemingen kan ik nog het volgende verklaren. De 10 groot-

ste O&O-besteders staan in voor ongeveer de helft van de totale O&O-bestedingen van de bedrijven in Vlaanderen. Die concentratie is minder groot dan in het merendeel van de andere Europese landen, en zeker dan in de landen met een vergelijkbare dimensie. We mogen er dan ook van uitgaan dat de O&O-inspanningen van grote bedrijven ook in de toekomst een groot stuk van de O&O-inspanningen van bedrijven zullen blijven uitmaken. Bovendien vormen ze een attractiepool voor de KMO's, die in vele gevallen toeleveranciers zijn en clusters vormen rond de grote bedrijven.

Het is daarbij de taak van de overheid een goed omgevingsklimaat voor de O&O-intensieve bedrijven te blijven scheppen, en dit in overleg met de sectoren zelf. Ik geef u enkele voorbeelden van wat we op dat vlak al hebben gedaan. Een van die voorbeelden is de taskforce Voertuigindustrie. We hebben die industrie meer op innovatie en O&O willen richten. Daarnaast zijn er de Rondetafel voor de Chemie, het Life Sciences Platform, waarin naast de biotechnologie de farmaceutische sector is vertegenwoordigd. Deze twee initiatieven zullen trouwens dit jaar hun beslag krijgen.

Eind 2006 zullen we ook een zicht hebben op de statistieken voor O&O in 2005. De jaren 2002 en 2003 waren economisch moeilijke jaren, wat zich heeft vertaald in een daling van de O&O-bestedingen van de bedrijven, in het bijzonder in de ICT-sector. Ik hoop dat ze opnieuw zullen aansluiten bij de positieve trends van 1990 tot 2001. Deze regering wil, net als de vorige, de Lissabondoelstellingen en het Pact van Vilvoorde, dat veel kwantitatieve indicatoren bevat, ten uitvoer brengen.

Ik kan over dit onderwerp niet exhaustief zijn, maar geef toch nog de volgende elementen. Om bij de KMO's octrooineming aan te moedigen, onderzoek ik momenteel of het mogelijk is een speciaal instrument uit te werken dat zorgt voor begeleiding van KMO's, zowel in het proces als voor de kosten van de octrooineming. Immers, vooral internationale octrooibeschermt is een duur proces. We denken daarbij niet aan de instandhouding, want jaarlijkse controle is administratief nogal zwaar, maar wel aan hulp bij de initiële drempel van de octrooikosten.

Ik wijs ook nogmaals op het innovatiefonds. Het IWT is een toegangspoort. Met de IWT-subsidies wordt een hefboom gecreëerd. Er is een rechtstreekse toegang tot het Innovatiefonds. De aanpassingen

die we hebben moeten doen op last van de Europese Commissie, waar een aanmelding is gebeurd, hebben precies betrekking, niet op KMO's, maar op micro-ondernemingen. De rechtstreekse toegang is beperkt tot bedrijven met maximaal 10 mensen in dienst en een jaarlijkse omzet van 2 miljoen euro. De hele kleintjes kunnen in die categorie terecht.

Het oorspronkelijke concept van het Innovatiefonds was beperkt tot de eerste drie jaar van het leven van een onderneming. We wisten echter uit studies dat in de meeste gevallen pas na vier jaar een beroep wordt gedaan op externe financiering. We hebben nu ingebouwd – en we mochten dat doen, maar we dachten aanvankelijk dat we daarmee problemen zouden krijgen – dat ook ondernemingen die al langer bestaan kunnen mee-eten uit de ruif van het Innovatiefonds. Dat heeft zeker ook een positieve invloed op de valorisatie-initiatieven van KMO's.

De voorzitter: Mevrouw Hoebeke heeft het woord.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw zeer uitgebreide toelichting en voor de positieve teneur ervan. Ik ben, vooral als juriste, heel tevreden met het feit dat de KMO's een steuntje in de rug krijgen waar het gaat om de problematiek van de gemeenschapsoctrooien en dies meer, en dat ze daarin wegwijs zullen worden gemaakt.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. De voorbije jaren zijn we overtuigd geraakt van het feit dat u bijzonder veel inspanningen doet, onder andere voor de toepassing van het regeerakkoord.

Ik begrijp wel dat de defiscalisering nog verder bekeken moet worden, maar ik hoop toch dat we er in de commissievergadering van volgende week donderdag op kunnen terugkomen. Er zijn immers nieuwe ontwikkelingen, waarover we graag duidelijkheid zouden krijgen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Johan Deckmyn tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de rondetafel over economische wetgeving

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, federaal minister Verwilghen heeft onlangs het initiatief genomen tot een rondetafel over de economische wetgeving. Het is de bedoeling de wetgeving door te lichten en voorstellen te formuleren om de Belgische economie te wapenen tegen de toenemende internationale concurrentie. De minister vroeg zes prominenten uit de juridische, economische en academische wereld om aan dit project mee te werken. Ook de sociale partners zouden erbij betrokken worden.

Het is duidelijk dat er moet worden nagedacht over de toekomst van Vlaanderen, zeker binnen het steeds sneller evoluerende Europees kader. We worden geconfronteerd met grote uitdagingen. Er is de typische milieu-invalshoek die geregeld haaks staat op het energievraagstuk. Er is de problematiek van de globalisering, die van de vergrijzing, enzovoort.

In de berichtgeving over dit dossier werd niets gezegd over een eventuele betrokkenheid bij deze rondetafel van de Vlaamse Regering of van de Vlaamse minister van Economie in het bijzonder. Nochtans is de betrokkenheid van de Vlaamse Regering belangrijk, gezien de grote regionale economische verschillen in dit land, en de daaruit voortvloeiende specifieke klemtonen die Vlaanderen legt.

Zo werkt bijvoorbeeld 39 percent van de mensen in Wallonië voor de overheid. In Vlaanderen is dat slechts een kwart van de bevolking. Vlaanderen neemt ook het gros van de exportcijfers in België voor zijn rekening.

Zo kunnen we tal van voorbeelden noemen die de grote economische verschillen in dit land illustreeren. Bij het doorlichten van de Belgische economische wetgeving en het formuleren van voorstellen die België economisch vooruit moeten helpen, moet dan ook terdege rekening worden gehouden met die verschillen. De zes aangezochte prominenten zullen dat ongetwijfeld voor ogen houden, maar ze zullen allicht ook moeten overleggen met Vlaamse verant-

woordelijken. We kunnen ons bijgevolg afvragen of niet ook de Vlaamse decreetgeving moet worden doorgelicht.

Dit initiatief tot een rondetafel over de economische wetgeving is trouwens niet het enige in deze lijn. Ook de zogenaamde denktank Itinera Institute die onlangs veel aandacht kreeg, heeft als ambitie oplossingen te suggereren voor de problemen die ons land in een wurggreep houden. De invalshoek van dat instituut is eveneens een Belgische. Ook hier is een selecte club van experts aangesteld om zich te buigen over een nieuwe welvaartsformule voor België. Ook hier vraag ik me af of er enige betrokkenheid is van de Vlaamse Regering.

Mevrouw de minister, heeft minister Verwilghen met u contact opgenomen over deze rondetafel? Zo ja, wat waren daarvan de resultaten? Wordt een doorlichting van de Vlaamse decreetgeving in deze rondetafel over de economische wetgeving ter sprake gebracht? Zijn er in het verleden al gelijkaardige initiatieven genomen met betrekking tot de Vlaamse decreetgeving? Wat is uw houding ten aanzien van dit federale initiatief?

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer Deckmyn, de zorg van het Vlaams Belang hierover verwondert me. Bedoelt u dat de Vlaamse decreten in lijn moeten worden gebracht met de Belgische wetgeving? Hengelen jullie naar erkenning? Het verbaast me dat u vanuit een bijna Belgische reflex vraagt naar een grote harmonisatie op Belgisch niveau.

CD&V kiest duidelijk voor een defederalisering van de sociaal-economische hefboomen in 2007. Dat gaat bijvoorbeeld over het inkomensbeleid, werkgelegenheidsbeleid, O&O enzovoort. Al die bevoegdheden moeten naar het Vlaamse niveau worden gebracht, want we zijn sterk genoeg om onze eigen klemtonen te leggen. Ook qua efficiëntie is het voor het economisch draagvlak in Vlaanderen aangewezen een aangepaste politiek te voeren. Het verwondert me dat het Vlaams Belang onze Vlaamse decreten wil inschakelen in een groter Belgisch geheel.

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Het antwoord op de eerste vraag is neen. Het antwoord op de tweede vraag

is eveneens neen. Het betreft enkel de federale economische wetgeving.

Ik kom tot de derde vraag. Er werden bij mijn weten in het verleden geen gelijkaardige initiatieven genomen met betrekking tot de Vlaamse decreetgeving. Ik mag er echter wel op wijzen dat de Vlaamse overheid in dit verband een preventief beleid probeert te voeren door middel van het reguleringsmanagement, dat bij beslissing van de Vlaamse Regering van 25 juli 2000 werd ingevoerd. We proberen ongunstige nevenwerkingen van regelgevende initiatieven, zoals de belemmering van innovatie, te voorkomen.

Een van de pijlers van het reguleringsmanagement is dat voor alle regelgeving die een regulerend effect heeft op de burger, het bedrijfsleven of de non-profitorganisaties, een reguleringsimpactanalyse, een RIA, moet worden opgemaakt. In zo'n RIA moet systematisch worden nagegaan welke rechtstreekse en onrechtstreekse effecten of gevolgen de toepassing van een bestaande of voorgenomen regelgeving heeft of zal hebben voor de burger, de bedrijven of andere betrokken actoren. We kijken ook naar de effecten op de instanties die de regels moeten toepassen, uitvoeren en handhaven.

De reguleringsimpactanalyse stelt ons in staat om inhoudelijke tekortkomingen in de regelgeving door middel van een zorgvuldiger voorbereiding te vermijden. Een van de gehanteerde voorschriften stelt namelijk dat de regelgeving moet worden gebaseerd op alle nuttige wetenschappelijke en empirische informatie die redelijkerwijze beschikbaar is en dat over de doelstellingen, de alternatieven, de inhouden en de effecten in ruime mate ambtelijk, maatschappelijk en politiek overleg moet worden gepleegd.

Gezien de bevoegdheidsverdeling tussen de federale overheid en de gewestelijke overheden kan ik me hier niet over de beleidsinitiatieven van andere overheden uitlaten. We mogen de spreiding van bevoegdheden in dit land niet uit het oog verliezen. De technische normering behoort nog grotendeels tot de federale bevoegdheden. Het flankerend economische beleid, de expansiesteun en de andere steunmaatregelen, bevinden zich op het niveau van de regio's. Deze bevoegdheidsverdeling is historisch gegroeid. Ik vind het niet onlogisch dat de impact van de regelgeving eerst wordt onderzocht op het bestuursniveau dat voor de technische regelgeving instaat.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Ik ben blij dat de heer Van den Heuvel erom bekommerd is dat ik hier vanuit een nationalistische reflex te werk zou gaan. Ik kan hem alvast geruststellen. Mijn vraag om de decreetgeving door te lichten, staat eigenlijk los van mijn vraag om de Belgische economische wetgeving door te lichten. De heer Van den Heuvel heeft de zaken in feite omgedraaid.

De Vlaamse overheid heeft belangrijke flankerende maatregelen genomen. De minister heeft dit net bevestigd. Deze maatregelen hebben een impact op de ontwikkelingen die zich in de Belgische context afspelen. Indien de federale wetgeving wordt doorgelicht, lijkt het me logisch om ook de Vlaamse decreetgeving door te lichten. Mijn bezorgdheid is te wijten aan de grote uitdagingen waarmee we in Vlaanderen worden geconfronteerd.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
